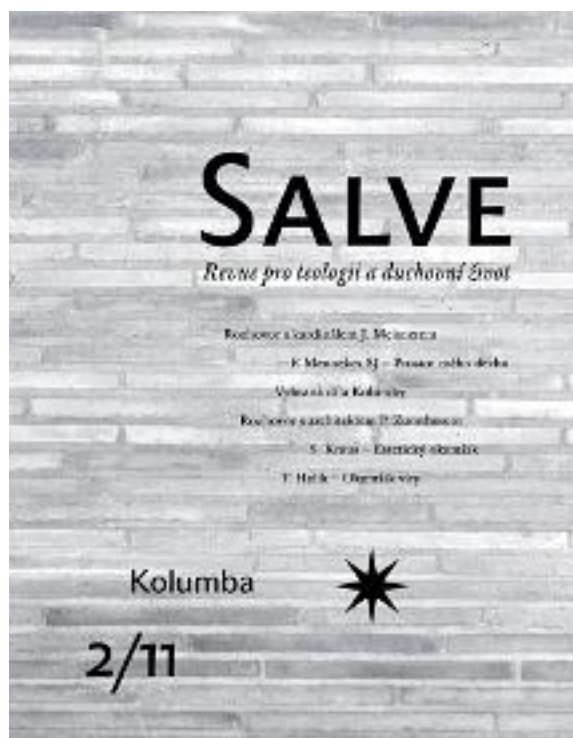

Muzeum umění Kolumba – místo pro dialog křesťanství s moderní společností

Muzeum umění Kolumba – místo pro dialog křesťanství s moderní společností

27. 9. 2011; autor: Martin Bedřich; rubrika: i-Forum informuje

Diecézní muzeum umění Kolumba v Kolíně nad Rýnem není jen mimořádným a ceněným architektonickým klenotem Petera Zumthora, ale především institucí promýšlející novým způsobem vztah starého a nového umění, způsob jeho vystavování, vytváření muzea jako „estetické laboratoře“ a „místa přemýšlivosti“. K tomuto tématu, částečně otevřenému v čísle teologie (a) umění (1/2007), se vrací **nové číslo časopisu Salve**, které vzniká ve spolupráci s Centrem teologie a umění při Katolické teologické fakultě UK.

Unikátní sbírky muzea, zahrnující jak díla středověká a barokní, tak moderní – od Georgetse Rouaulta přes Josepha Beuyse, Andyho Warhola, Eduarda Chillidy po Paula Theka –, se díky unikátnímu přístupu týmu kurátorů vedeného Stefanem Krausem v ročně obměňovaných komponovaných výstavách prezentují vždy nově a s důrazem na jejich stále promyšlený vztah k lidské existenci.

Číslo *Salve* 2/2011, revue pro teologii, duchovní život a kulturu, otevírá rozhovor s jedním z klíčových hybatelů celého projektu Joachimem kardinálem Meisnerem, kolínským arcibiskupem, který není jen vlivnou osobností světové církve, ale též mužem vnímajícím důležitost permanentního dialogu křesťanství s moderní společností – a významu umění pro tento dialog.

Rozhovor se Stefanem Krausem, ředitelem Muzea Kolumba, je dále mnohvrstevnou sondou nejen do ideje diecézního muzea, resp. moderního muzea jako takového, ale též do vztahu spirituality a umění, role umění v životě člověka, způsobu jeho vystavování atd. Kraus představuje práci svého týmu kurátorů jako dynamickou, neustále promyšlenou a hledající, jejímž kritériem je vždy v první řadě maximální kvalita jak vystavovaných děl, tak jejich prezentace.

Dvě studie nestora kolínského dialogu církve a moderního umění Friedhelma Mennekese SJ jsou osobním svědectvím o fungování a vyzařování Muzea Kolumba. Blok textů *Vybraná díla Kolumby* představuje způsob, jakým se v Kolumbě o uměleckých exponátech píše a přemýšlí – jednotlivá díla se neprezentují pozitivistickou popisnou formou, běžnou v jiných muzeích, ale v síle svého působení.

Rozhovor s třetí klíčovou osobností Muzea Kolumba architektem Peterem Zumthorem, jehož stavba dala celé ideji muzea unikátní, dalo by se říci kongeniální tvar, doplňuje obraz muzea o další podstatnou část. Peter Zumthor, laureát Pritzkerovy ceny – asi největšího světového architektonického ocenění – hovoří o vlastní profesní dráze, o způsobu své práce a o místě, které v ní hrála právě spolupráce na vzniku Kolumby. Rozhovor doplňuje jeho reflexe vlastního vítězného návrhu stavby, v níž je vidět způsob jeho promyšlení architektury.

Číslo uzavírají dvě rozsáhlé úvahy. První od Stefana Krause o estetickém okamžiku, který stojí na počátku každého skutečného setkání s uměleckým dílem a který ač slovně těžko vyjádřitelný, tvoří důležitou existenciální zkušenost v životě člověka. Druhá úvaha od teologa Tomáše Halíka reaguje na Krausův „estetický okamžik“ a hledá analogie k podobnému „okamžiku víry“, tedy momentu vnitřní konverze, který je stejně slovně neuchopitelný, ač o to víc pro člověka klíčový.

Závěr *Salve* patří Kalendáriu, které pomáhá při orientaci v zásadních časových milnících Muzea Kolumba na pozadí dějin celého Kolína nad Rýnem. Nechybí blok recenzí a anotací. Rozsáhlý obrazový doprovod přibližuje jak umělecká díla ze sbírky Muzea Kolumba, o nichž je v textech řeč, tak v působivých detailech i strhující architekturu vlastní stavby. Revue *Salve* vychází tentokrát mimořádně i v německé verzi.

Salve

